La joventut i la crisi de valors.

Opinió | 30-09-2013 | 23:56

Durant la tercera setmana d'agost vam conèixer l'Informe anual de la Joventut a Espanya. Amb la necessària cautela amb què cal prendre aquest tipus de radiografies, és cert que la foto fixa ens ajuda a auscultar la salut social d'un determinat grup i, òbviament també, a diagnosticar algunes de les seves malalties.

És significatiu l'escàs interès que els joves semblen mostrar per qüestions tan decisives com la religió o la política, i desolador que es desentenguin d'un fenomen tan present en el nostre país com la immigració. Res és casual i podem quedar-nos en la superfície o aprofundir en les veritables causes.

La crisi que patim mostra aquí d'una manera descarnada les seves profundes arrels morals, una crisi moral que és en realitat tota una crisi antropològica com indica per exemple el fet que cada vegada a nivell de tot l?estat es tinguin menys fills i que els tinguin a edats més tardanes. En els últims anys hi ha un repunt esperançador en el percentatge de joves que acaba la seva formació universitària i en la reducció de l'altíssim fracàs escolar, però l'atur és encara una llosa massa pesada, s'ha reduït la taxa d'emancipació i seguim sent un dels països amb una ràtio més reduïda de joves emprenedors. Una societat sense fills i amb una gran quantitat de joves en aquesta situació és una societat sense futur. És l'hora d'obrir els ulls i d'adonar-nos que les solucions al que ens està passant no són únicament econòmiques i financeres.

Autor: Jesús Domingo/GN